

къмъ момъка и съ кимване на глава му казала „до виждане!“ Момъкътъ ѝ отговорилъ по същия начинъ и слѣзълъ отъ дървото. Дървото представя живота, момъкътъ — ума на човѣка, а мечката — неговото сърдце. Значи, когато умътъ и сърдцето се намиратъ въ единъ и сѫщъ моментъ предъ нѣкаква опасностъ, не трѣбва да се борятъ. Тѣ трѣбва да се кататъ на дървото на живота, тамъ да търсятъ спасението си.

Единъ лѣтенъ день единъ младъ момъкъ отишълъ въ гората да съче дърва. По едно време той чулъ силенъ ревъ задъ гърба си. Като се обрналъ, видѣлъ, че къмъ него иде една голѣма мечка. Въ първия моментъ той се уплашилъ и, тъкмо се готовълъ да дигне брадвата, забелязалъ, че мечката сочела къмъ него лапата си, искала нѣкаква помощъ. Той се вгледалъ и видѣлъ, че въ лапата ѝ билъ забитъ голѣмъ трънъ. Момъкътъ стисналъ здраво лапата ѝ въ ржката си и внимателно извадилъ тръна. Следъ това взелъ малко дървено масло отъ торбичката си, намазалъ раната и я превързалъ добре. Като свѣршилъ операцията, мечката го хванала съ единия си кракъ и го повела нѣкѫде. Той тръгналъ следъ нея спокойно, съ желание да разбере, какво още иска тя отъ него. Като вървѣли половинъ част заедно, мечката се спрѣла предъ едно дърво и погледнала нагоре. Момъкътъ сѫщо погледналъ нагоре и видѣлъ пчели на дървото, които обикаляли около единъ кошеръ. Той разбралъ,